

XII. NEDJELJA KROZ GODINU, NEDJELJA SRCA ISUSOVOG 25. 6. 2017.

7:00 sati Rana misa, Misa za domovinu Hrvatsku

9:00 sati poldanjica MALEK IVAN (Čakov.)

10:30 sati Otok: svečana poldanjica, Proštenje Srca Isusovog

*BLAŽEKA VIKTORIJA

26. ponedjeljak 7:00 sati *POSAVEC JAKOB, KATARINA; +čl. ob. ČIŽMEŠIJA IVAN I FRANCISKA

27. utorak 7:00 sati *KAVRAN JOSIP (Čak.), * +čl. ob. BELIĆ FRANJE I PAULINE

28. srijeda 7:00 sati *ROĐAK FRANJO I CECILIJA, *SETNIK NIKOLA (II.)

29. četvrtak **SVETI PETAR I PAVAO**

7:00 sati *KOS IVAN, EMILIJA, TKALČEC IVAN I MAGDALENA

9:00 sati Cirkovljan: ŽVORC PETAR, DOROTEJA I PETAR

18:00 sati *ZADRAVEC PAVAO, FRANJO, MATILDA, ANTUN, DANICA, FRANC I DRAGO, MARĐETKO PAVAO, MATIJA, MILICA, JOSIP I HORVAT DRAGICA, *NOVAK IVAN I TOTA FRANJO

30. petak 7:00 sati *NAJMAN MIJO, JOSIP, PAVAO I ANTONIJA,
18:00 sati *SAŠA SLAVIČEK, +čl. ob. CRNČEC, KEŽMAN I MIKEC

1. subota 7:00 sati *+čl. ob. MUSTAK I ŽEŽELJ, *ANTOLEK ANA I +čl. ob. ANTOLEK ĐURE

16:30 sati Vjenčanje: Darko Čižmešija i Andreja Zvonarek (vlč. Tomislav Kos)

XIII. NEDJELJA KROZ GODINU, 2. 7. 2017.

7:00 sati Rana župna misa

9:00 sati Otok: BURIĆ KARLO I MARIJA

9:00 sati Cirkovljan: HORVAT ANDRIJA I TOTA FRANJO

10:30 sati *BOŽEK DRAŽEN (III.), *PAHEK IVAN I ANA

TISAK: GK, Kana, Listić Sv. Jakoba;

- Prvopričesnike molimo da vrate haljine

- od ponedjeljka do četvrtka od 19:00 do 21:00 sati u našoj se župi održava zaručnički tečaj

- u nedjelju je mlada misa vlč. **Domagoja Lackovića** u župi Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu

- u nedjelju je u Maloj Subotici proštenje, posveta crkve

- naš dar na blagdan Apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla je tzv. Petrov novčić kojim svjedočimo povezanost i vjernost s Petrom naših dana i Katoličkom crkvom

Izdaje: župa Prelog, tel. 040/645-106; izlazi nedjeljom; naklada: 900 primjeraka.

web: www.zupa-prelog.hr, email: info@zupa-prelog.hr

12. nedjelja kroz godinu

25. lipnja 2017.

Listić sv. Jakoba

broj 706

liturgijska godina A

Molitva

Bože moj, pogledaj!
Usne su mi usahle,
a oči se stišču.

Bože moj,
i ti si klečao
pritisnut križem krvav
od kamenite staze.
Molim te, ne daj
da slugu tvog
obuzme strah
i napusti volja
ići naprijed.

A. P.

"Ne bojte ih se dakle. Ta ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće doznati. Što vam govorim u tami, recite na svjetlu; i što na uho čujete, propovijedajte na krovovima."

"Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti. Bojte se više onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu."

"Ne prodaju li se dva vrapca za novčić? Pa ipak ni jedan od njih ne pada na zemlju bez Oca vašega. A vama su i vlasi na glavi sve izbrojene. Ne bojte se dakle! Vredniji ste nego mnogo vrabaca."

"Tko god se, dakle, prizna mojim pred ljudima, priznat ću se i ja njegovim pred Ocem, koji je na nebesima. A tko se odreče mene pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima."

Evandjelje po Mateju (Mt 10,26-33)

ŽIVOTOM ISUSOVIM

Postoje dvije vrste Isusovih vjernika. Jedna vrsta su oni koji nitko i ništa ne može pokolebati. To su ljudi koji su u sebe, pustili Božju prisutnost. Oni su otvorili srce Nebeskom Gos-tu. On ih iznutra krijepi, odmara, os-vežava... Oni dobro znaju razliku iz-među života bez Njega i života s Njim. Znaju koji od ta dva zapravo i nije život i kojeg se mogu odreći, a kojeg ne žele ni po koju cijenu. Zais-ta, istina je da se čovjek ne želi odr-eći života, samo pitanje je što je živ-ot? Oni koji su Boga pustili u svoju dušu, u njoj s Njim razgovaraju, pri-maju Njegove darove i nježnost – za njih nema dvojbe što je život bez ko-jeg ne žele biti.

Druga vrsta vjernika ne vjeruje da postoji prva vrsta! Oni nisu doživjeli ono što je doživjela prva vrsta. A ni-su doživjeli jer nisu htjeli otvoriti srce Božjem pohođenju. I ostaju lišeni puno toga. I onda ne razumiju. Zbog njih Isus izgovara riječi današnjeg Evanđelja. Želi im reći da postoji još jedan način na koji se može živjeti! Možeš biti slobodan. Slobodan si ako si Isusov jer u onima koji su Nje-govi vlada ljubav, radost, mir... Ako to ne vlada u meni, onda nisam slo-bodan, ma što mislio o sebi...

Nisu ni Njegovi prvi učenici kao ni mnogi današnji mogli biti bezbrižni i puni pouzdanja jer nisu doživljavali Božje prisustvo oko sebe i u svojoj nutrini.

Što bi njima značilo priznati se Isus-ovim pred ljudima? Svrstati se kao u neku partiju? Gledali smo kako su

mnogi 90-ih mislili da je Crkva partija pa se svrstali pod njezinu zastavu, a onda i polako otpadali od nje.

Priznati se Isusovim ne znači stati pod neku zastavu, pa ni izgovarati Njegovo ime. Sv. Pavao kad je o Bo-gu govorio poganima, nije uopće sp-ominjao Božje Ime. Ime Isusovo nije parola iza koje se netko može sakri-ti. Priznati se Njegovim znači puno više nego izgovoriti Njegovo Ime i reći vjerujem. To znači da je on moj život!

Koji tako žive? To su oni u kojima se prepoznaje i danas, u kojima se do-bro vidi njegov lik. Oni koji upoznaju i čuvaju Njegovu riječ. Osjete u njoj svjetlo, prigrllili su je jer osjećaju da ih kao čovjeka diže u dostojanstvu, da ih vodi punini dobra. Polako, njih-ova djela dolaze u sklad s tim svjetl-om. I tu se polako oblikuje Isusov lik u čovjeku. I onda se vidi... ne može se sakriti.

Kao što Pavlov govor poganima go-vori o onom što Bog čini i kakav je a ne spominje Njegovo Ime, tako i oni koji su Isusovi ne moraju govoriti da su Njegovi jer to izlazi iz njihova bi-ća, isijava iz njihova života. Oni zais-ta obilježeni Isusovim znakom. Onim najvažnijim su Njegovi – životom!

Mnogi misle da su se već opredijelili za njega, a nisu. Njegov lik u nama da bi živio mora se hraniti njegovom riječju, iz dana u dan se obnavljati njome, inače nestaje. Inače ne živi. Jer ne mogu ja dati svojom snagom život njegovom liku u meni – nemam tu moć. To može samo on. Zato mn-ogi žive onako kako im nadođe – to onda znači onako kako je lakše, ka-ko svi čine, kako je čuo od drugih pa

bez obzira kuda to vodi. I pri tom još misle da su se opredijelili za Isusa. Kad se pitaju: „Tko sam ja?“, onda si daju odgovor: ja sam onaj tko je us-pješan, nezamjenjiv u ovom ili on-om, naj ovako ili onako, onaj koji mora imati ovo ili ono, koji mora biti omiljen u društvu, ugledan, poštovan itd. Onda živim u strahu hoću li to ostvariti, trošim i umne i fizičke sna-ge da to uspijem, strepim ako mi ne ide. Tu cvate egocentrična požuda. Ako ne uspijevam, onda me iznutra preplavljuje srdžba. I tako prolaze dani, troši se snaga.. A ne pitam se: mogu li se ja toga okaniti – neka mi Isus bude najviša vrijednost. radit ću, truditi se, ali ne da ja budem u pr-vom planu nego za dobro ljudi oko mene, dat ću prednost Božjoj riječi a ne uvijek mojim željama?

Zamislite kako bi izgledao svijet, na-še kuće, sela i gradovi da nema pož-ude i srdžbe? To bi bio novi svijet! Ima ljudi koji u sebi nose taj novi svi-jet. Bez obzira što će ih ovaj stari svi-jet gledati začuđeno pa i neprijatelj-ski. Unatoč svemu, oni su odlučili pri-padati novom svijetu.

To su oni koji su se priznali Isusovi-ma, ne riječju nego životom. Oni su Njegovi i On ih neće nikada zatajiti i odreći ih se.

Danas je prigoda upitati se: kome pripadam? Ovom starom svijetu i njegovim mjerilima ili novom, Isusov-om?

Ivica Čatić

Autoimuna bolest Crkve?

Malo me stvari tako rastuže kao auto-imuna bolest u Tijelu Kristovu.

Katolici koji napadaju katolike i to izv-lače u javni prostor čine više štete Cr-kvi i evangelizacijskim naporima nego ijedan napad koji dolazi izvana. U cij-e-loj povijesti Crkve, ona nikada nije bi-la “smrtno ranjena” izvana. Nijedan progon izvana nije učinio ništa osim potaknuo rast Crkve.

Međutim, politizacija, svađe, podmet-anja i intrige jedan su od glavnih uzr-oka današnjih problema.

Da, moramo se osvrnuti na pogreške, ali ne pomažem svom bližnjem tako da ga javno ponizim. Ne pokazujem svoju ljubav prema supružniku tako što ga javno izvrgnem sramoti. Jer ako bih one koje tvrdim da volim javno pribio na stup srama, time bih drugi-ma poručio da ne volim ono što tvrd-im da treba voljeti. Ako to ne činim ja, zašto bi onda to činili oni?

Treba se vratiti ljubavi kakvu je živje-la Prva Crkva. Rana se Crkva isticala svjedočanstvom ljubavi i hrabrosti us-prkos progonima. To svjedočanstvo ohrabrilo je pogane da svjesno potpi-šu svoju, praktički smrtnu presudu te svejedno pristupe Crkvi. Što ljudi vide danas? Nažalost, sve češće u Crkvi ne vide ništa drugo ni drugačije nego ono što im nudi poganski svijet.

Bill Peckman

